

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., v právní věci **žalobkyně: L. J.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha, v **řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13.8.2010, č.j. „X“**,

takto:

- I.** Žaloba **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou soudu osobně dne 15.2.2011 domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 13.8.2010, č.j. „X“, kterým bylo výrokem I. rozhodnuto tak, že rozhodnutí žalované č. I. č.j. „X“ ze dne 31.3.2010 se ruší a výrokem II. tak, že rozhodnutí žalované č. II č.j. „X“ ze dne 31.3.2010 se mění tak, že pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 a § 40 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31.12.2009, se žádost zamítá.

Předmětná žaloba tedy směřovala proti rozhodnutí správního orgánu, na což dopadá právní úprava upravená v ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“). V této souvislosti je ale třeba uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. pak platí, že **žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení** nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Podle odst. 4 téhož ustanovení **zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.**

Podle § 40 odst. 1 s.ř.s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo

roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Dle odst. 3 tohoto ustanovení připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.

K výzvě soudu žalovaná zaslala napadené rozhodnutí s kopií dodejky, z níž soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí, tj. rozhodnutí žalované ze dne 13.8.2010, č.j. „X“, bylo žalobkyni řádně doručeno do vlastních rukou dne 17.8.2010, jak vyplývá z ručně psaného data a otištěného razítka dodací pošty na dodejce. Tento den je pak zapotřebí považovat za den oznámení ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s.ř.s.

Určující pro počátek lhůty počítané podle měsíců byl tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí den 17.8.2010 a dvouměsíční lhůta pro podání správní žaloby tak skončila dne **18.10.2010**.

Z právě uvedeného je tak zřejmé, že lhůta k včasnému podání žaloby nebyla zachována, když žaloba nebyla v poslední den lhůty předána soudu nebo jemu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence.

S ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s.ř.s. nezbylo soudu nic jiného než vyslovit, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Z tohoto důvodu pak soud s odkazem na ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. tuto žalobu pro opožděnost odmítl.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O soudním poplatku soud nerozhodoval, neboť se jedná o řízení od tohoto poplatku osvobozené.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 22. března 2012

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová